نقدی بر عملکرد رسانه‌ها در پوشش اخبار بندر شهید رجایی

آسیب‌شناسی عملکرد رسانه‌ها در بحران

گروه اجتماعی

چند روزی از حادثه انفجار بندر شهید رجایی می‌گذرد. در این روزها بعضا انتقادهایی به عملکرد رسانه‌های رسمی وارد شده؛ انتقادهایی که اغلب بر لزوم در دست گرفتن روایت اول در بحران‌ها تأکید دارد؛ اصلی مهم که البته عملیاتی کردنش علاوه بر بهره‌گیری صحیح از ظرفیت رسانه‌ها، منوط به همکاری دستگاه‌های اجرایی است.

عیان است که در نبرد رسانه‌ها، هر غفلت خبری به منزله ضربه خوردن به مرجعیت رسانه است و شانه خالی کردن از وظایف رسانه‌ای، فضا را برای طرح شایعات و اخبار نادرست (فیک نیوز) فراهم می‌کند. این چالش جدی، بازگشت به اعتبار قبلی را برای رسانه بادشواری‌های متعدد مواجه کرده و مهم‌تر از همه، مخاطب را سردرگم می‌کند. اساتید حوزه ارتباطات و رسانه براین باورند که «در پوشش حادثه انفجار بندر شهید رجایی، بازهم طبق معمول در بحث بحران عقب ماندیم و متوقف شدیم. هنوز سیستم منسجمی برای مقابله با بحران‌های رسانه‌ای نداریم. بنابراین روایتگر اول نیستیم و رسانه‌های مختلف به‌ویژه شبکه‌های اجتماعی و رسانه‌نگارها همچنان خبر اول هستند. حتی صدا و سیمای ما متأسفانه طبق اغلب مواقع عقب است.»(۱)

محمدلسانی، کارشناس، مدرس و مروج سواد رسانه‌ای در این زمینه، نکاتی را با «رسالت» در میان گذاشته که در ادامه می‌خوانید.

آقای لسانی باتوجه به تجربه حوادث‌گذشته مانند پلاسکو و متروپل تا چه میزان رسانه‌های ما توانستند در حادثه انفجار بندر شهید رجایی خبررسانی بحران را در حد استاندارد رعایت کنند؟

مسئله مهم در این زمینه، مؤلفه‌های توفیق عملیات رسانه‌ای است. مؤلفه اول، هدایت مصرف کاربران به سمت محتوای رسمی و متمرکز است که در حادثه انفجار بندر شهید رجایی، استاندار و مدیرکل مدیریت بحران استان هرمزگان به‌عنوان سخنگو مشخص شدند، بنابراین مؤلفه اول به این برمی‌گردد که آیا آنان در هدایت مصرف موفق بودند، به نحوی که مصرف خبری کاربران صرفا اظهارات این افراد باشد؟ مؤلفه دوم، بسندگی و پاسخ به عطش خبری است، که هدایت مصرف به مؤلفه دوم یعنی بسندگی ارتباط دارد. اگر اخبار و اطلاعاتی که از سوی سخنگو مطرح می‌شود، عطش خبری کاربران را فروبنشاند، هدایت مصرف شکل می‌گیرد، این موارد لازم و ملزوم یکدیگرند، اما اگر اطلاعاتی که می‌دهند، کلی، مبهم و درزمانی با فاصله زیاد از واقعه باشد، اینجا مجاری غیررسمی تقویت می‌شود؛ در این مجاری فیک نیوزها و معاندین، روایت‌های جعلی و نادرست را با هدف سیاه نمایی و پمپاژ ناامیدی مطرح می‌کنند. سومین مؤلفه هم ایجاد همبستگی و کمپین‌های همراهی عمومی است تا حادثه به یک پویش جمعی تبدیل شود. اگر این مؤلفه هم رعایت شود، می‌گوییم عملیات رسانه‌ای موفق بوده است. این همبستگی بخش‌های مختلفی از جمله اهدای خون را شامل می‌شود و در برخی حوادث نظیر زلزله وسیل ممکن است این همبستگی در ارسال ملزوماتی نظیر کنسرو، آب معدنی، غذا و کانکس خودش را نشان بدهد. از این رو باید سؤال کرد که آیا این حادثه توانست به یک پویش اجتماعی و همدردی جمعی تبدیل شود؟ در صورت رعایت این سه مؤلفه می‌توان گفت پوشش رسانه‌ای ما موفق بوده است. اما در حادثه انفجار بندر شهید رجایی در مؤلفه اول، یعنی هدایت مصرف، عملکردها قابل قبول نبود و استاندار و مدیرکل مدیریت بحران استان هرمزگان به‌عنوان سخنگو، شأن و وزن ملی نداشتند. در مؤلفه دوم نیز حجم تولید اخبار مستند و معتبر بسیار پایین و حتی متناقض بود و افراد بعضا اظهاراتی ضدیکدیگر مطرح می‌کردند. در مورد مؤلفه سوم انسجام و همبستگی را شاهد بودیم اما این همدلی و همبستگی خودجوش بود، حال اینکه در پویش‌هایی نظیر «دو درجه کمتر» و یا «نه به تصادف» مقامات مسئول این موارد را از مردم درخواست کرده و رسانه‌ها آن را پوشش دادند، سپس مردم به این پویش‌ها واکنش نشان دادند. در این زمینه ما شاهد پیوند میان دولت- ملت و حاکمیت و مردم بودیم اما در حادثه بندرعباس این همبستگی کاملا خودجوش بود. اگرچه از مردم برای اهدای خون تقاضا شد اما این تقاضا بیشتر به یک بیانیه سرد و رسمی شباهت داشت و این مردم بودند که داوطلبانه پای کار آمدند. رهبر معظم انقلاب هم در پیام خود با درج عبارت «مردمان پرگذشت» از آنان تشکر و قدردانی کردند، ولی این قضیه از سوی مسئولان هدایت نشده بود و به صورت داوطلبانه اتفاق افتاد. در اینجا باید به مردم احسن گفت، نه به طراحی مسئولان. به‌نظر می‌رسد علت این مسئله تغییر در پروتکل‌ها است. در واقع با تغییر دولت‌ها، پروتکل‌ها توسط دولت‌های مختلف شکسته شده و به صورت سلیقه‌ای عمل می‌شود. این مسئله باعث شده دستگاه‌های اجرایی به بلوغ نرسند و چنین موضوعی در مدیریت بحران واقعا آسیب زا است. حداقل آسیب در این بخش، ایجاد اضطراب و نگرانی است و در شکل شدیدتر آن ممکن است به افزایش جانباختگان بینجامد. بحران شوخی بردار نیست و برای مدیریت آن حتما باید دستگاه‌های اجرایی به بلوغ برسند. این بلوغ فقط شامل بخش لژستیکی و میدانی نیست، اگرچه در این زمینه نیز حائز اهمیت است، اما در بخش رسانه بسیار مهم تر است. به این معنا که در حوزه رسانه‌ای به مدیری بالغ، پخته و باتجربه نیاز داریم که کارش در حیطه رسانه بحران باشد. در حال حاضر که با شما صحبت می‌کنم در دستگاه‌های حاکمیتی، کسی را نمی‌شناسم که کارش، رسانه بحران باشد! شاید تنها کسی که در این بخش خوب کار کرده، سخنگوی سازمان آتش‌نشانی تهران باشد. جلال ملکی در هنگام وقوع بحران به‌عنوان دستگاه حاکمیتی ورود کرده و توضیحات لازم را ارائه داده است. این فرد بالغ و پخته است و به خوبی اطلاعات می‌دهد. از این رو پیشنهاد ما این است که از چنین افرادی در ستاد مدیریت بحران استفاده شود. این موضوع بسیار حساس است و اگر مدیریا مسئولی به درستی و سنجیده سخن نگوید، خانواده جانباختگان مکدر می‌شوند. شما دیدید که یکی از مسئولین درباره هواپیمای روسیه اظهاراتی مطرح کرد، مبنی بر اینکه «این هواپیما به کارگیری نشده و سفارت روسیه ویدئویی از این هواپیما منتشر کرد، بنابراین کوچک‌ترین اظهاراتی می‌تواند تبعات داخلی و بین‌المللی داشته باشد.

من از سخنان شما این برداشت را دارم که رسانه‌های ما در پوشش رسانه‌ای بحران، وارد بحران می‌شوند!

ببینید در شرایط بحران نباید واژه بحران را به کار ببریم. ترجیح می‌دهم که به جای استفاده از این واژه بگویم ساختار و آرایش لازم را برای «رسانه بحران» نداریم. در این زمینه چند موضوع کنار هم مطرح است، نخست علم و دانش است که از جنبه نظری و علمی دانشگاه ما باید فعال باشد. دوم قانونگذاری و ریل گذاری (چارچوب‌ها و اسناد جزئی نظیر بخشنامه و دستورالعمل) است و سوم در بخش نیروی انسانی باید از افراد قوی و متخصص استفاده کرد. چه خوب است که به‌عنوان مثال از اساتیدی که کار اجرایی هم انجام داده‌اند استفاده کنیم و از ظرفیت کسانی بهره‌مند شویم که تلفیق بین علم و عمل و بین میدان و تجربه باشند. اما متأسفانه در این بخش ضعیف عمل کرده‌ایم. یا افرادی که به کار می‌گیریم آرمانی و فضایی اند و یا اصطلاحا عمله هستند! درحالی که جنس کار نه عمله است و نه فضایی. در این زمینه به افرادی نیاز داریم که ذوابعاد، چندبعدی، بین‌رشته‌ای و ترکیب بین میدان و تجربه باشند. چهارمین مورد هم تجهیزات و امکانات است که به مجموع این موارد ساختار آرایش می‌گوییم. براین اساس باید بررسی کرد که روز چندم، هلی شات آمد و تصاویر هوایی ارائه داد. روز چندم تلویزیون‌های اینترنتی مثل تلویزیون اینترنتی همشهری، اس ان ان و خبرگزاری مهر در این زمینه فعالیت کردند. تازه روز سوم یا چهارم این تلویزیون‌ها در مورد حادثه وارد میدان شدند. درحالی که حادثه ساعت ۱۲ ظهر ششم اردیبهشت رخ داده و تأخیر رسانه‌ها قابل قبول نیست. در هرکجای جهان اگر چنین حادثه‌ای رخ می‌داد، نهایتا دو سه ساعت بعد از وقوع آن رخداد، رسانه‌های ویدئویی استریم و یا لایو، پخش خود را آغاز می‌کردند. بنابراین باید پرسید علت این تأخیر چه بوده؟ طبیعتا باید بودجه و تجهیزات و حمایت لازم دیده شود، امروز رسانه اصلی، رسانه استریم و لایو است. شما از بحران پوشش رسانه‌ای سخن می‌گویید. درحالی که بحران، نتیجه و معلول است و علت، نداشتن ساختار و آرایش در علم و دانش، قانون و ریل گذاری، نیروی انسانی و تجهیزات و امکانات است و تصور می‌کنم فقدان این ساختار به اعتماد افکار عمومی ضربه زده و به تدریج جایگاه فیک نیوزها و معاندین را پررنگ می‌کند و به عبارت بهتر روایت سیاه آن‌ها تو نشین می‌شود. این مسئله ناامیدی مردم و رویگردانی آن‌ها از مسئولین و بی‌اعتمادی‌شان به ساختارهای رسمی را به دنبال دارد. این بلایی است که با بدعملی و نقص و قصور در میدان رسانه اتفاق می‌افتد.

باتوجه به چنین وضعیتی چه باید کرد؟

معتقدم که جاگیر شدن مسئولان در دولت جدید اولین بحران برای رسانه‌ها است. بحران نباید دولت محور باشد. نباید نسبت به مقوله بحران، مدیریت و نگاه مقطعی و سلیقه‌ای داشت، چون در این صورت هر دولتی که بر سر کار می‌آید، پس از چندین چالش و تنشی که در دوران مدیریتش رخ می‌دهد، تجربه کسب کرده و یاد می‌گیرد که چه چیزی را چگونه بگوید. لذا مسئله اول، ضعف مقطعی دانستن مدیریت رسانه در بحران است. نکته دوم، رویکردهاست و حتی عوض شدن دولت‌ها باعث تغییر رویکرد ها به رسانه می‌شود. به طوری که می‌بینید در یک دولتی، به رسانه‌های دولتی و در دولتی دیگر به رسانه‌های خصوصی توجه می‌شود، یعنی حتی رویکردهای استفاده از رسانه هم در دولت‌های مختلف متفاوت می‌شود. به نظرم کاری که باید صورت بگیرد، این است که ما مدیریت بحران و رسانه مدیریت بحران را از ریل دولت‌ها بیرون بکشیم. باید فضایی داشته باشیم که تا به این حد دستخوش تغییر نباشد. این ناپختگی و این عدم بلوغ در مواجهه با حوادث نگران کننده است و همان‌طور که اشاره کردم این موضوع باعث عدم مرجعیت رسانه‌های داخلی، تولید و افزایش فیک نیوزها و بی‌اعتمادی به سیاه نمایی به مدیران و ساختار اداری کشور می‌شود.

معمولا در هنگام حوادث و رخدادهای تلخ بخش زیادی از توان و انرژی رسانه‌های ما صرف تکذیب‌ها و شفاف‌سازی در مورد اطلاعات غلطی می‌شود که در فیک نیوزها منتشر می‌شود، به اعتقاد شما این مسئله تا چه حدی رسانه‌های ما را آسیب‌پذیر کرده است؟

رسانه‌های ما وقتی میدان‌دار نباشند، پیرو خواهند بود. به طور کلی رسانه‌ها یا پیشروی و خط شکنی دارند و یا ندارند، که در صورت نداشتن قدرتی برای پیشروی، به دلیل عدم دسترسی به اطلاعات و یا عدم اجازه در مورد طرح برخی مباحث، پیرو خواهند بود و پیوسته باید واکنش نشان داده و تکذیبیه بدهند. این به معنای بازی از پیش باخته است.

پروتکل خبررسانی ما در مواجهه با حوادث چیست، آیا اساسا پروتکل مشخصی وجود دارد؟

بله. سند «رسانه در بحران» اردیبهشت ۱۴۰۳ به تصویب رسیده، اما مدیران مختلف با این سند به صورت سلیقه‌ای برخورد می‌کنند. در همین اتفاقات اخیر، علیرغم اینکه، ورود شورای عالی اطلاع‌رسانی دولت و سخنگوی آن برخلاف مصوبات سند بود، شورای عالی اطلاع‌رسانی دولت ورود کرد. طبق این سند باید وحدت سخنگو که استاندار استان است به رسمیت شناخته شود لذا به نظر می‌رسد برای این مسئله باید راهکار عاجلی دیده شود. شاید بهتر باشد سندی مورد پذیرش همه به تصویب برسد و خدشه‌ای به آن وارد نشود، اما اگر قرار باشد هر دولتی سند را عوض کند، سنگ روی سنگ بند نمی‌شود. نمی‌شود با آمدن هر دولت، یک سند و یک چارچوب به تصویب برسد. متأسفانه تجربه نشان داده هر دولت می‌خواهد سنگ اول را بگذارد، در عین اینکه باید به عنوان مثال درباره آجرطبقه دهم صحبت کرد، برخوردهای سیاسی و حزبی باعث شده همه برسر گذاشتن اولین آجر عوا داشته باشند. بنابراین هنوز درگیر شالوده و فندانسیون ساختمان هستیم و این خوب نیست.

برداشتم از اظهارات شما این است که رسانه‌های ما در پوشش حادثه انفجار بندرشهید رجایی نمره قبولی نمی‌گیرند.

حوزه رسانه شامل بخش‌های حاکمیتی، دولتی و مردمی است. در بخش دولتی کار؛ انسجام، هدایت مصرف و موفقیتی ندیدیم. اما در حوزه‌هایی که به بخش حاکمیتی مربوط است از جمله شهرداری تهران و یا بخش‌های مردمی و تولید و دیدئو توسط افراد عادی جامعه، به خوبی عمل شد و قوت ما در این بخش‌ها است. بنابراین باید پازل را به طور کامل دید. در حوزه حاکمیتی و مردمی تلاش شد، خلأها پر شود ولی در حوزه دولتی خوب عمل نشد که ربطی هم به این دولت و گفتمان آن ندارد.

متأسفانه دولت‌های اصلاح طلب و اصولگرا هرکدام می‌خواهند سنگ بنای اول را بگذارند.

لطفا در جمع‌بندی اگر نکته‌ای جا مانده بفرمایید.

نکته مهم این است که بدانیم بحران همیشه و در هرکجای جهان رخ می‌دهد. همین الان که با شما صحبت می‌کنم، برق اسپانیا و بلژیک قطع شده و در این کشورها نیز اطلاع‌رسانی درستی انجام نمی‌شود. اما در کشور ما انتظارها فزاینده است و مردم دچار نوعی خودتحقیری و کمال‌گرایی هستند.

براثر قطعی برق در اسپانیا و بلژیک شوک عمومی پیش آمده، هنوز هم چندساعتی از بحران گذشته و علت آن اعلام نشده و گفته‌اند احتمالا به دلیل نوسانات جوی بوده و یک پدیده غیرطبیعی نیست، بنابراین باید بدانیم که قسمتی از ماجرا طبیعی است. البته بدعملی‌ها و قصورها را نباید توجیه کرد. ولی علیرغم وجود اسناد بالادستی، پروتکل‌ها و نیروهای متخصص حتی در کشورهای اروپایی و آمریکا، وقوع بحران همگان را شوکه می‌کند. حداقل باید زیرساخت‌ها را تقویت کرد و بازیابی و ترمیم را سریع‌تر انجام داد. اطلاع‌رسانی به افکار عمومی باید به موقع و به درستی انجام شود، اما در نظر داشته باشید که کشور ما تحت هجمه سنگین رسانه‌ای قرار دارد، آن چیزی که چالش امروز رسانه را تشدید می‌کند، این است که در شرایط طبیعی قرار نداریم و اتاق‌های عملیات روانی روی افکار عمومی بمباران انجام می‌دهند، در یک چنین وضعیتی تأکید می‌شود که آرایش و ساختارمان خوب نیست. اگر این هجمه‌ها نبود، به نظرم می‌شد با یک همدردی مشکل را حل کرد. اما در جنگ رسانه‌ای، با بمباران شیمیایی و تولید روایت‌های سمی مواجهیم.

پی‌نوشت:

۱- حمیدشکری خانقاه، مدرس دانشگاه در حوزه ارتباطات در گفت‌وگو با ایسنا

تحریک قاچاق با ممنوعیت واردات سیگارهای الکترونیک!

سخنگوی وزارت بهداشت در دولت دوازدهم گفت: متأسفانه در هر نقطه‌ای از کشور می‌توانید به سیگار الکترونیک دسترسی پیدا کنید. ممنوعیت و محدودیت ورود این کالا به کشور در حد تعارف روی کاغذ است و اعمال محدودیت، به نفع قاچاق مصادر شده است.

کیانوش جهانپور در گفت‌وگو با «امید نیوز» اظهار کرد: مصرف سیگارهای الکترونیک نه فقط در ایران که در اغلب کشورهای جهان رواج یافته و آنچه بیش از همه هشدار کارشناسان نظام سلامت را برانگیخته، شروع مصرف دخانیات با سیگارهای الکترونیک است که می‌تواند زمینه‌ساز اعتیاد به نیکوتین برای نوجوانان و جوانان و کسانی باشد که پیش از این سابقه مصرف نداشته‌اند. مطابق با اطلاعات موجود و گزارش‌های منتشرشده، مصرف این نوع سیگار در سالیان اخیر با هدف ترک دخانیات افزایش یافته، به این دلیل که دارای بخارات استنشاقی بوده و مقدار مواد موجود در بخارات آن کمتر از سیگار سنتی است. این سیگارها حرارت دخانیات و عوامل مضر شیمیایی کمتری دارند، بنابراین نتایج برخی مطالعات به نوعی از این تغییر الگوی مصرف پشتیبانی می‌کنند اما هنوز شواهد متقنی به نفع مخالفان و موافقان این موضوع وجود ندارد، با این حال طبق مطالعات موجود، در کشورهای مختلف که تولید و ورود این محصول مانعی ندارد، برای کاهش عوارض مصرف سیگارهای سنتی یا تبدیل الگوی مصرف، این محصول تجویز شده و حداقل در کوتاه‌مدت توانسته به کاهش عوارض مصرف بینجامد. همانطور که اشاره کردم، اغلب هشدارهایی که داده می‌شود از جنس تأثیر آن بر شروع مصرف نیکوتین و دخانیات برای نوجوانان و گروه‌های غیرمصرف کننده است که احتمال دارد از این طریق، افراد جدیدی به دایره مصرف دخانیات وارد شوند و از این بابت نگران کننده خواهد بود.

این کارشناس نظام سلامت با اشاره به اینکه سیگارهای الکترونیک به شکل قاچاق به ایران وارد می‌شود، گفت: بخشی از سیگارهای سنتی در داخل تولید و بخشی هم از مبانی مجاز گمرک وارد کشور شده و تحت نظارت است، اما سیگارهای الکترونیک موجود در کشور، مرجع واردات رسمی ندارد، لذا نه تنها عوارض گمرک بر آن‌ها اعمال نمی‌شود، بلکه اصالت، سلامت و استاندارد این کالاها تحت نظارت نیست، که خود این موضوع ناشی از محدودیت‌ها و ممنوعیت‌های قانونی است. این مسئله بیش از همه زمینه‌ساز قاچاق، ورود کالاهای غیراصیل و فاقد استانداردهای اولیه است. باتوجه به اینکه سیگارهای سنتی هم جزء کالاهای ممنوعه نیست و دستکم بیش از ۱۶ کارخانه و شرکت، سیگار تولید می‌کنند، بنابراین سیگارهای الکترونیک نیز در همین قالب می‌گنجد و ممنوعیت مطلق واردات این محصول و لوازم جانبی آن منطقی نیست. اگرچه همه این‌ها در ذیل کالاهای زیان‌آور سلامت طبقه‌بندی می‌شوند اما بسیاری از کالاهای زیان‌آور در داخل کشور تولید می‌شوند. به نظر می‌رسد ممنوعیتی که در سال‌های اخیر روی سیگارهای الکترونیک اعمال شده، مستدل، مستند و مبتنی بر شواهد و مدارک فنی نیست، چون این ممنوعیت در مورد سیگار سنتی و تنباکو وجود ندارد و همین مسئله منجر به شیوع بیشتر قاچاق، تهدید سلامت و عوارض اقتصادی شده است.

آگهی تحدید حدود عمومی خرداد و تیرماه سال ۱۴۰۴ حوزه ثبتی شهرستان طالقان

برابرماده ۱۴ قانون ثبت اسناد و املاک قسمتی از املاک حوزه ثبتی شهرستان طالقان به شرح زیر تحدید حدود خواهد شد:
روز تحدید حدود شنبه مورخ ۱۴۰۴/۳/۱۰
پلاک ۱۱۲ اصلی قریه گوران
۳۱۵ فرعی- فرح بانو نجاری طایفه فرزند عینعلی و شرکاء ششدانگ یکباب خانه
پلاک ۱۱۳ اصلی قریه اورازان
۳۸۶ فرعی- سیدحسین میرتقی و شرکاء ششدانگ اعیانی یک قطعه باغ
پلاک ۱۲۵ اصلی شهرک طالقان
۳۳۷ فرعی- خانم خدیجه صادقیان فرزند حامد و شرکاء ششدانگ یک قطعه زمین با بنای احداثی
۶۶۵ فرعی- فرزانه عباسی فرزند مرحوم بخشعلی و شرکاء ششدانگ یک قطعه زمین با آبیزار
۶۸۹ فرعی- فرزانه عباسی فرزند مرحوم بخشعلی و شرکاء ششدانگ یک قطعه زمین با آبیزار
۷۰۲ فرعی- ورثه ابوالقاسم اکبریان (محسن اکبریان و شرکاء) ششدانگ یک قطعه زمین آبیزار
۷۴۰ فرعی- فریبا عباسی فرزند مرحوم بخشعلی و شرکاء ششدانگ یک قطعه باغ
روز تحدید حدود دوشنبه مورخ ۱۴۰۴/۳/۱۲
پلاک ۱۲۵ اصلی شهرک طالقان
۷۴۲ فرعی- فرزانه عباسی فرزند مرحوم بخشعلی و شرکاء ششدانگ یک قطعه باغ
۷۶۴ فرعی- سیده معصومه عظیمی فرزند سیدابراهیم و شرکاء ششدانگ یک قطعه زمین آبیزار
۱۱۷۹ فرعی- فریبا عباسی فرزند مرحوم بخشعلی و شرکاء ششدانگ عمارت
۱۱۸۰ فرعی- فرزانه عباسی فرزند مرحوم بخشعلی و شرکاء ششدانگ باغ
۱۲۵۷ فرعی- صدیقه صیادی فرزند علی اصغر و شرکاء ششدانگ یکباب عمارت مکان
۱۴۶۳ فرعی- آقای فاخر صائمیان فرزند محمدابراهیم و شرکاء ششدانگ یک دستگاه عمارت و محوطه
پلاک ۱۲۷ اصلی قریه گلینک
۶۳۲ فرعی- محمدتقی رجبی فرزند رحمت اله و شرکاء ششدانگ یک قطعه باغچه
۶۵۳ فرعی- خانم سیده زلیخا میرحسینی فرزند سیدیحیی ششدانگ یک قطعه زمین آبیزار
۱۱۲۰ فرعی- خانم معصومه گل محمدی فرزند علی اکبر ششدانگ یک قطعه زمین
پلاک ۱۴۳ اصلی قریه ناریان
۱۰۸۱ فرعی- آقای عین الله صابری فرزند مرحوم سهراب به عنوان تولیت بروقف عام ششدانگ یک قطعه زمین آبیزار
پلاک ۱۶۱ اصلی قریه جوستان
۳۸۳۰ فرعی- محمود دوست برحقی فرزند اصغر ششدانگ یک قطعه زمین
روز تحدید حدود شنبه مورخ ۱۴۰۴/۳/۱۷
پلاک ۱۷۲ اصلی قریه شهراسر
۱۴۸ فرعی- شهناز علی محمدی فرزند نصرت اله و شرکاء ششدانگ یک قطعه زمین آبیزار و دیمیزار
پلاک ۱۷۶ اصلی قریه موچان
۱۱ فرعی- ورثه منصور سلطانی (علی اکبر سلطانی و شرکاء) ششدانگ یک قطعه زمین آبیزار
۳۵ فرعی- ورثه منصور سلطانی (علی اکبر سلطانی و شرکاء) ششدانگ یک قطعه زمین آبیزار
۶۷- فرعی- ورثه منصور سلطانی (علی اکبر سلطانی و شرکاء) ششدانگ یک قطعه زمین آبیزار
۹۰- فرعی- ورثه منصور سلطانی (علی اکبر سلطانی و شرکاء) ششدانگ یک قطعه زمین آبیزار
۲۴۹ فرعی- ورثه منصور سلطانی (علی اکبر سلطانی و شرکاء) ششدانگ یک قطعه باغ
۲۹۴ فرعی- ورثه منصور سلطانی (علی اکبر سلطانی و شرکاء) ششدانگ یک قطعه باغ
روز تحدید حدود دوشنبه مورخ ۱۴۰۴/۳/۱۹
پلاک ۸۹ اصلی قریه پردسر
۱۷۰ فرعی- لیلا ناظمی فرزند عباسعلی و شرکاء ششدانگ یک قطعه آبیزار
پلاک ۹۰ اصلی قریه خسبان
۳۹ فرعی- منیژه بریری فرزند مرتضی و شرکاء ششدانگ یک قطعه باغچه
۴۱۸ فرعی- کرمعلی نادری فرزند محمدرفیع ششدانگ یک قطعه زمین
۴۴۷ فرعی- منیژه بریری فرزند مرتضی و شرکاء ششدانگ یک قطعه زمین آبیزار
۴۹۹ فرعی- خانم چمن یزدانی فرزند سهراب ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی آبیزار
۶۶۵ فرعی- ورثه فضل اله حقیقی (علی حقیقی و شرکاء) ششدانگ یک قطعه زمین دیمیزار
۶۹۱ فرعی- ورثه فضل اله حقیقی (علی حقیقی و شرکاء) ششدانگ قطعه زمین
۷۵۲ فرعی- ورثه فضل اله حقیقی (علی حقیقی و شرکاء) ششدانگ یک قطعه زمین دیمیزار
روز تحدید حدود پنجشنبه مورخ ۱۴۰۴/۳/۲۲
پلاک ۹۰ اصلی قریه خسبان
۷۸۲ فرعی- ورثه فضل اله حقیقی (علی حقیقی و شرکاء) ششدانگ یک قطعه زمین دیمیزار
۷۹۸- فرعی- ورثه فضل اله حقیقی (علی حقیقی و شرکاء) ششدانگ یک قطعه زمین دیمیزار
۱۳۴۸ فرعی- منیژه بریری فرزند مرتضی و شرکاء ششدانگ یک قطعه زمین آبیزار
۱۶۹۸ فرعی- سیاوش عسگری فرزند علی بالا و شرکاء ششدانگ یک قطعه زمین دیمیزار
۱۷۱۴ فرعی- سیاوش عسگری فرزند علی بالا و شرکاء ششدانگ یک قطعه زمین دیمیزار
۱۹۴۱ فرعی- منیژه بریری فرزند مرتضی و شرکاء ششدانگ یک قطعه زمین آبیزار
۲۱۳۰ فرعی- منیژه بریری فرزند مرتضی و شرکاء ششدانگ یک قطعه زمین آبیزار
روز تحدید حدود دوشنبه مورخ ۱۴۰۴/۳/۲۶
پلاک ۹۰ اصلی قریه خسبان
۲۳۰۴ فرعی- سیدامیر حسین پورابریشمی فرزند سیدعلی و شرکاء ششدانگ یک قطعه زمین دیمیزار
۲۳۵۶ فرعی- ورثه فضل اله حقیقی (علی حقیقی و شرکاء) ششدانگ دو قطعه دیمیزار متصل بهم
۲۳۵۷ فرعی- ورثه فضل اله حقیقی (علی حقیقی و شرکاء) ششدانگ یک قطعه یونجه زار بانضمام یک قطعه دیمیزار متصل به آن
۲۴۰۰ فرعی- منیژه بریری فرزند مرتضی و شرکاء ششدانگ یک قطعه باغچه
روز تحدید حدود پنجشنبه مورخ ۱۴۰۴/۳/۲۹
پلاک ۱۹۱ اصلی قریه جزینان
۲۷۰ فرعی- حلیمه خاتون اسحاقی فرزند باب اله ششدانگ یک قطعه زمین
۲۷۱ فرعی- حلیمه خاتون اسحاقی فرزند باب اله ششدانگ یک قطعه زمین آبیزار
۲۷۷ فرعی- حلیمه خاتون اسحاقی فرزند باب اله ششدانگ یک قطعه زمین آبیزار
۵۴۹ فرعی- سیدجعفر عظیمی فرزند سیدشاه میرششدانگ یک قطعه زمین
۵۵۱ فرعی- آقای شعبانعلی اسحاقی فرزند علی بابا ششدانگ یک قطعه زمین آبیزار
۹۶۲ فرعی- سیدروح اله عظیمی فرزند سیدنورالدین و شرکاء ششدانگ یک قطعه زمین آبیزار
۱۰۴۲ فرعی- مهربان خانم اسحاقی فرزند وجیه اله و شرکاء ششدانگ یک قطعه زمین آبیزار
۱۱۲۸ فرعی- پرویز اسحاقی فرزند محمود ششدانگ یک قطعه زمین
روز تحدید حدود شنبه مورخ ۱۴۰۴/۳/۳۱
پلاک ۱۹۱ اصلی قریه جزینان
۱۱۸۹ فرعی- احمد عقبائی فرزند رجبعلی و شرکاء ششدانگ یک قطعه زمین
۱۳۴۴ فرعی- حسن اسحاقی فرزند نجفقلی ششدانگ یک قطعه زمین دیمیزار
۱۳۸۵ فرعی- مجید اسحاقی فرزند سیروس و شرکاء ششدانگ یک قطعه زمین آبیزار
۱۵۵۴ فرعی- حسین عقبائی فرزند علی اکبر ششدانگ یک قطعه باغچه
۱۵۸۹ فرعی- نرگس خانجانی فرزند عبدالحسین ششدانگ یک قطعه باغ انگور
۱۶۳۳ فرعی- رضاعلی عقبائی فرزند محمد ششدانگ یک قطعه زمین آبیزار
۱۶۵۸ فرعی- رضاعلی عقبائی فرزند محمد ششدانگ یک قطعه زمین آبیزار
۱۸۱۹ فرعی- سعید عقبائی فرزند رحمت اله و شرکاء ششدانگ یک قطعه زمین آبیزار
روز تحدید حدود دوشنبه مورخ ۱۴۰۴/۴/۲
پلاک ۱۹۱ اصلی قریه جزینان
۱۸۶۵ فرعی- اسکندر عقبائی فرزند سلطانعلی ششدانگ یک قطعه زمین آبیزار
۲۰۲۸ فرعی- رحیم اسحاقی فرزند موسی ششدانگ یک قطعه زمین
۲۳۴۴ فرعی- محرم عقبائی فرزند محمد و شرکاء ششدانگ یک قطعه زمین آبیزار
۲۳۵۹ فرعی- مریم اسحاقی فرزند منوچهر ششدانگ یک قطعه زمین آبیزار
۲۳۹۲ فرعی- مهتاب اسحاقی فرزند وجیه اله ششدانگ یک قطعه زمین آبیزار
۲۶۷۷ فرعی- ورثه سیدشاه میرعظیمی (سیدجعفر عظیمی و شرکاء) ششدانگ یک قطعه زمین
۲۷۱۸ فرعی- رضاعلی عقبائی فرزند محمد ششدانگ یک قطعه زمین دیمیزار
۲۸۰۷ فرعی- مریم اسحاقی فرزند منوچهر ششدانگ یک قطعه زمین دیمیزار
۲۸۳۶ فرعی- پروانه عقبائی فرزند محمد ششدانگ یک قطعه زمین دیمیزار
۲۸۸۶ فرعی- ورثه سیدشاه میرعظیمی (سیدجعفر عظیمی و شرکاء) ششدانگ یک قطعه زمین
۳۳۴۰ فرعی- آقای رحیم اسحاقی فرزند علی ششدانگ یک قطعه زمین دیمیزار
روز تحدید حدود پنجشنبه مورخ ۱۴۰۴/۴/۵
پلاک ۱۹۲ اصلی قریه هرنج
۴۱ فرعی- آقای نادر اسدی فرزند محمدابراهیم ششدانگ یک قطعه زمین
۳۳۹ فرعی- فاطمه محمدبیگی فرزند یزدان و شرکاء ششدانگ یک قطعه زمین آبیزار
۳۷۰ فرعی- فرامرز شکریان فرزند حجت اله ششدانگ یک قطعه زمین آبیزار
۳۸۷ فرعی- تیمور رستمی فرزند رستم ششدانگ یک قطعه زمین آبیزار
۴۳۱ فرعی- شهین کیانی فرزند معروف ششدانگ یک قطعه زمین آبیزار
پلاک ۱۹۳ اصلی قریه کولج
۱۳۲۷ فرعی- رحمان فلاحی فرزند محمدنقی ششدانگ یک قطعه زمین آبیزار
روز تحدید حدود شنبه مورخ ۱۴۰۴/۴/۷
پلاک ۱۹۴ اصلی قریه حسنجون
۷۵۶ فرعی- عبدالرضا تاجدینی فرزند غلامرضا و شرکاء ششدانگ یک قطعه باغچه مشجر آبیزار
۲۳۷۲ فرعی- سیدمصطفی قاضی میرسعید فرزند سیداکبر ششدانگ یک قطعه زمین دیمیزار
۲۷۶۴ فرعی- فرناز امیرسعیدی فرزند سعید و شرکاء ششدانگ یک قطعه زمین آبیزار
۳۴۶۸ فرعی- فضل الله پژمان فرزند نورمحمد ششدانگ یک قطعه زمین آبیزار
پلاک ۱۹۵ اصلی قریه سیدآباد
۲۹۰ فرعی- ورثه سیدزاهد قاضی میرسعید (فرشاد قاضی میرسعید و شرکاء) ششدانگ یک قطعه زمین آبیزار
۳۰۵ فرعی- ورثه سیدزاهد قاضی میرسعید (فرشاد قاضی میرسعید و شرکاء) ششدانگ یک قطعه زمین آبیزار
۳۴۹ فرعی- سیده بتول قاضی میرسعید فرزند سید فتح اله و شرکاء ششدانگ یک قطعه زمین آبیزار
۴۰۸ فرعی- ورثه سیدزاهد قاضی میرسعید (فرشاد قاضی میرسعید و شرکاء) ششدانگ یک قطعه زمین آبیزار
**لازم به ذکر است که تحدید حدود در محل به عمل خواهد آمد. بدینوسیله به کلیه مالکین ومجاورین اخطار داده می شود تا در روزهای مقرر راس ساعت ۹ صبح مالکین در اداره ثبت و مجاورین و معترضین در محل وقوع ملک حوزه ثبتی طالقان حضور به هم رسانند چنانچه نسبت به تحدید حدود پلاک های یاد شده اعتراض و یا حقوق ارتفاقی و یا هرگونه حقی دارند پس از تنظیم صورتمجلس از تاریخ تحدید حدود به مدت ۳۰ روز اعتراض خود را کتبا به اداره ثبت اسناد و املاک طالقان تسلیم و رسید دریافت دارند در غیر این صورت پس از انقضاء مهلت قانونی و عدم وصول اعتراض نسبت به